

τὴν προσωπίδα καὶ αἰκίζει τὸν ἀποκαλυφθέντα νεανίαν, διαδηλῶν τὴν εὐγενῆ αὐτοῦ ἀποστροφήν ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ ἐμπαιγμῷ ἐνὸς ξένου. Ἄλλ' οἱ θεαταὶ κωφεύοντες εἰς τοιαύτας λεπτότητας κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν, καὶ μόνον εἰς τῆς ἰδίης τέρψεως τὰ διδάγματα ὑπέκοντες, πολὺ τραχέως ἤθελον ἀπαντήσει εἰς τὸν αὐτοχειροτόνητον διδάσκαλον, εἰ μὴ, σπεύδοντες οἱ χωροφύλακες ἀπῆγον αὐτὸν ἐν ἀσφαλεῖ.

* *

Ὡστόσο ἡ Νύχτα ἐρχότουνε γδυμένη,
Μ' ἓνα σεντόνι μοναχὸ 'ς τὴν πλάτη,
Ὡμορφη μοροπούλα ἀναθρεμμένη
Εἰς τὸ χορδ, 'ς τὸ θέατρο, εἰς τὸ κρεβάτι.

Καὶ ἐκ τῆς τύρβης καὶ τῆς συνωθήσεως ἐκείνης οὐδὲν παρέμεινεν εἰμὴ αἱ ῥητινώδεις πυραὶ ἀποκέντρων τινῶν ὁδῶν, ὁ μονότονος ῥυθμὸς τοῦ τυμπάνου, καὶ οἱ ἔνθεν κἀκείθεν σπεύδοντες ποικίλοι ὅμιλοι τῶν μασκαράδων. Ἡρκετο ἡ σειρὰ τῶν αἰθουσῶν. Καὶ διὰ τὰ εἶνε πλήρης ἡ μεταβολὴ τῆς σκηνιογραφίας, γοργῆ βροχὴ μετ' ὀλίγον ἐξήλειπε πᾶν παρέμειναν ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἕλκος τῆς Κυριακῆς μας.

Ὁνουλουλοῦ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ ἰατρὸς κ. Ἡλ. Φιλιππακόπουλος διὰ διατριβῆς του πρὸς ἡμᾶς ἀναρεῖ τὴν γνώμην ἣν ὁ διάσημος καθηγητὴς τῆς χειρουργικῆς ἐν Παρισίοις Verneuil ἐξήνεγκε περὶ τῆς ἀναπτυχθείσης εἰς τὸν κ. Κουμουνοῦρον πλαιμίας, ἢ ὡς εὐρούσης ἔδαφος εἰς τὴν ἀρθριτικὴν δυσκρασίαν τοῦ πάσχον-

σωςι, καὶ ἰδοὺ τί συμβαίνει ἐκ τούτου.

— Ἐχετε πληρέστατα δίκαιον, κ. δήμαρχε, καὶ εἰμπορῶν νὰ σᾶς εἶπω ὅτι καὶ ἐμὲ κατὰ τὸ ταξιδιόν μου οὐδὲ τὸ παραμικρὸν μὲ ἠρώτησαν ὡς πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ διαλαμβανόμενα.

— Καὶ ὅμως δὲν εἶναι μεγάλο πρᾶγμα νὰ γράψῃ ὁ ξενοδόχος ἢ νὰ βάλῃ ἄλλον νὰ γράψῃ εἰς τι βιβλίον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίθετον ἐνὸς ταξειδιώτου, τὴν ἡλικίαν του, τὸ ἐπάγγελμα του, τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του καὶ τὸν τῆς κατοικίας του.

Ἐπειδὴ οἱ δύο ἄνδρες δὲν εἶχον πλέον ἄλλο τι νὰ εἴπωσιν, ὁ στρατιωτικὸς ἐγερεθεὶς ἀπεχαιρέτισε τὸν δήμαρχον καὶ ἀπῆλθε.

Ὀλίγον πρὸ τῆς δεκάτης ὥρας ἀφίκοντο ὁ εἰρηνοδίκης καὶ ὁ ἰατρὸς ἐφ' ἀμάξης ἣν συνώδευον δύο ἐπιπποὶ χωροφύλακες, ἀπέβησαν πρὸ τοῦ ξενοδοχείου καὶ ἐνῶ ὁ ἰατρὸς ὁδηγηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ραγὰ ἀνέβαινε εἰς τὸ δωμάτιον τῆς Ζελίμας, ὁ εἰρηνοδίκης ἀκολουθοῦμενος ὑπὸ χωροφυλάκων διηυθύνθη πρὸς τὸ δημαρχεῖον, ἐνθα ὁ δήμαρχος τὸν ἀνέμενε παραστατούμενος ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ παρέδρου καὶ ὑπὸ δύο δημοτικῶν συμβούλων.

Ὅτε εἰσήλθε ὁ εἰρηνοδίκης, εἰς τούτων, γέρον λευκόθριξ ἔχων ἐν χειρὶ τὴν ἐπιστολὴν ἣτις ἔφερε ψευδῆ ὑπογραφήν ἐνεφανίζετο κατατεταραγμένος. Ἦν δὲ οὗτος τοῦ Ἰουλίου

τος, γνώμην, ἣν διεβίβασεν ὁ ἐκ Παρισίων ἀντακριτὴς μας.

Καλλίτερον θὰ ἔκαμνεν ὁ Φιλιππακόπουλος, ἐὰν ἀπευθύνετο πρὸς τὸν κ. Verneuil, καὶ ὄχι εἰς ἡμᾶς, οἵτινες οὔτε τὸν Βερνεῦλ, ἐννοοῦμεν, ἀλλ' οὔτε τὸν Φιλιππακόπουλον.

Ὁ ἀγαπητὸς τῆς ἀθηναϊκῆς νεολαίας φίλος **Σπυρίδων Μερκούρης** ἐτέλεσε χθὲς τοὺς γάμους του μετὰ τὴν ἀγαπητὴν τῆς καρδίας του Ἀμαλίαν Κάσκα. Ὁ βίος των νὰ εἶναι πλήρης ῥώμης καὶ καρδιάς!

Αὔριον λοιπὸν ἐν τῷ θεάτρῳ παρασταθῆσεται **Πάνθεια ἢ Σουσίς** τοῦ Ἀντωνιάδου ὑπὸ τῶν μαθητῶν τοῦ Α' Γυμνασίου. Καὶ χάριν τῆς ἰδίης προσφορᾶς ἐράνου πρὸς ἀνδρῶν ἀνδριάντος τῷ Γλάδστωνι—καὶ χάριν τοῦ καινοφανοῦς τοῦ πράγματος—παραστάσεως ὑπὸ μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου—τοῦθ' ὅπερ ἐν Ἀγγλίᾳ συμβαίνει συχνότατα καὶ ἐνθαρρύνεται πολὺ ὑπὸ τῆς κοινωνίας, ἐλπίζομεν ὅτι καὶ οἰκογένειαι καὶ νεολαία θέλουσι προσέλθει.

Τὸ ἀρωματικώτερον

Τ Σ Α Ι

μάνον εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Πανεπιστημίου

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ «ΥΓΙΕΙΑ»

Νικολάου Α. Βασιλειάδου

δύνασθε νὰ τὸ εὕρητε, κομισθὲν ἐσχάτως ἐκ Ρωσσίας εἰς πακέτα καὶ πωλούμενον ὄχι ἀκριβά.

Τὸ ἀρωμὰ του μεθύει — Ἡ θερμὴ του εἶναι ὕλη ὕγια.

Κορνεφέρ ὁ πατήρ,

Ὁ εἰρηνοδίκης, καθήσας ἐπὶ θρονίδος, προσέκλεσε τὸν δήμαρχον νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἐκθεσιν ἣτις περιείχετο ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν ἀπευθυνθείσῃ ἐπιστολῇ, οὗτος δὲ ἀντὶ πάσης ἀπαντήσεως ἔλαβε τὴν ἐπιστολὴν ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ κ. Κορνεφέρ καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ εἰρηνοδίκῃ, ὅστις ἀνέγνω αὐτὴν βραδέως, συνωφρυνόμενος καὶ κατηφής· ὅτε δὲ ἐφθασε εἰς τὴν ὑπογραφήν, δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ ἐκφράσῃ δυσπιστίαν.

— Εἶναι σοβαρὰ ἡ ὑπόθεσις, κύριοι, εἶπεν ἀφοῦ διατέλεσεν ἐπ' ὀλίγον σιωπηλὸς, εἶναι σοβαρωτάτη καὶ δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητά μου· θὰ δεῖσῃ νὰ ἀνερχθῶ εἰς τὴν εἰσαγγελίαν, πρὶν ἢ ὅμως ἐκθέσω τὰ γεγονότα εἰς αὐτὴν, ὀφείλω νὰ προβῶ πρὸς ἀνάγκησιν ἵνα συλλέξω κάσαν δυνατὴν πληροφορίαν. Ἀνεκρίνατε τὸν Ἰούλιον Κορνεφέρ;

— Ὁ υἱὸς μου δὲν εἶναι ἐδῶ, κύριε ἀνακριτέ, λείπει ἀπὸ δύο τρεῖς ἡμέρας.

— Εἶναι λυπηρὸν τοῦτο.

— Μήπως ὁ κ. ἀνακριτὴς εἴμπορεῖ νὰ πιστεύσῃ... ἐψέλισεν ὁ γέρον.

(Ἀκολουθεῖ)